

2022

Jemnáček

ROZCESTNÍK

Slovo úvodem
Astronomická olympiáda
Jede, jede poštovský panáček...
...a pořád se něco děje
Barevný den
Den otevřených dveří
Dopravní soutěž
Matematické a fyzikální soutěže
Projektový den Velikonoce
Beseda o atentátu na Heydricha
Pódiovky
Dějepisná exkurze
Příhody lišky Bystroušky
Projekt Historie židovské obce v Jemnici
Recitační soutěž
Sportovní okénko
Studentská léta našich učitelů
Anketa
Osobnosti z našich tříd
Památka z titulky – hrobka rodu
Pallavicini
Z naší tvorby
Zábava

ASTRONOMICKÁ OLYMPIÁDA

Jana Feldebabelová se 23. března 2022 zúčastnila Astronomické olympiády. Školní kolo zvládla na plný počet bodů a krajské kolo s 96 body ze 100 s přehledem vyhrála. Probojovala se tak mezi 25 nejlepších v České republice postupujících do celostátního finále, které se uskuteční koncem května v Praze.

Obálku navrhla a vytvořila Nela Fedrová.

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři Jemňáčku,

vítám Vás u třetího čísla našeho školního časopisu Jemňáček v tomto školním roce. Doufáme, že jste si naplno užili Velikonoce a s tím spojené i velikonoční prázdniny.

V tomto jarním čísle na Vás opět čeká plno nových informací a zajímavostí. Přečíst si můžete shrnutí o Dnu otevřených dveří, projektovém dni, pokračování článku o osobnostech ze tříd a jak učitelé vzpomínají na svá studentská léta. Připravena je anketa oblíbenosti školních předmětů, články o soutěžích a exkurzích, snad Vás opět pobaví kreslené vtipy a neochudíme Vás ani o jarní pranostiky a básničky. V článku Památka z titulky se tentokrát podíváme na hrobku rodu Pallavicini.

Přeji Vám krásné čtení dalších rádků a stále pevně zdraví.

Za redakci Jemňáčku

Peťa

JEDE, JEDE POŠTOVSKÝ PANÁČEK...

Způsoby komunikace se postupem doby mění. Zatímco dříve si lidé posílali dopisy, pohlednice a telegramy, dnes tyto písemné vzkazy nahradily hlavně sms zprávy a různé sociální sítě.

Ovšem dostat od někoho opravdový dopis má své kouzlo i dnes.

Žáci 4. B si dne 29. 4. v rámci vyučování českého jazyka procvičili psaní dopisů. Tentokrát ovšem nejen cvičně, ale napsali skutečné dopisy kamarádům ze Základní školy v Šumvaldu. Teorie při psaní dopisů je nebavila, ale tahle činnost je nadchla. Vyzkoušeli si nadepsat obálku, nalepit známku a dopis si (někteří z nich poprvé v životě) hodili do schránky.

Věříme, že se kamarádům naše dopisy líbily, a těšíme se na odpovědi.

...A POŘÁD SE NĚCO DĚJE

KRÁTKÉ ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Krátké zprávičky z naší školičky vám stejně jako v minulém čísle přinášejí přehled nejdůležitějších událostí z naší školy. Pojd'te se tedy podívat, co všechno se u nás od vydání druhého čísla Jemňáčku událo.

- Divadelní představení ve Znojmě jsou pro žáky naší školy vždy důležitou událostí. V rámci předplatného zhlédli 4. března komedii s hudbou Antonína Dvořáka Čert a Káča. Během pohádkového příběhu o hubaté Káčce, která se ocitne v pekle, odkud ji vysvobodí hodný pasáček Jirka, se diváci mohli zaposlouchat i do čtyř hlavních árií stejnojmenné opery v nahrávce Národního divadla Praha.
- 12 žáků od 4. do 9. třídy se zapojilo 8. března do celostátní matematické soutěže Pangea, která probíhá i v mnoha dalších zemích Evropy. Obsahuje 15 úloh různých obtížností, letos byly s tematickým zaměřením Cestovatelské objevy (námořnictví) a Hry. Nejvyšší bodové hodnocení v jednotlivých kategoriích obdrželi: Ondřej Stehlík (4. A), Matyáš Truneček (7. B), Petra Prknová (8. A) a Karolína Bauerová (9. A).

- V měsíci březnu probíhala setkání předškolních skupinek pod vedením pí. uč. Šestákové a Smetanové, která měla pomoci budoucím prvňáčkům v jejich přípravě na školní docházku.
- Ve dnech 9. a 16. března pokračovaly lekce plavání žáků 5. tříd v bazénu v Základní škole Havlíčkova ul. v Moravských Budějovicích. Od 23. 3. převzali štafetu plaveckého výcviku třetíáci, a to až do poloviny dubna, kdy bylo plavání ukončeno.
- Přednášky pro dívky 6. ročníku s názvem Dospívání aneb život plný změn a pro chlapce s názvem Na prahu mužnosti I. pod vedením lektorky Mgr. Jany Fričové se uskutečnily 9. března. Ve stejný den se osmáci dozvěděli, že holky jsou z Venuše a kluci z Marsu. Stejnojmenný program o úskalích soužití obou pohlaví si pro ně připravila opět Mgr. Jana Fričová.

- Barevný den 11. března se nesl ve znamení barev modré a žluté.
- 18. března pokračoval celoroční projekt První pomoc do škol další přednáškou, která byla tentokrát určena pro děti z 3. tříd.
- Po soutěži Pangea se v březnu uskutečnily další z řady matematických a fyzikálních soutěží. 18. března to byl Matematický klokan a 21. března Eratostenův experiment.
- Petra Prknová se 24. března zapojila do Fyzikální olympiády určené pro žáky 8. a 9. tříd. Úspěšně vyřešila školní kolo a postoupila do okresního, kde se během čtyř hodin velmi dobře poprala se čtyřmi těžkými fyzikálními úlohami. Vybojovala tak krásné 2. místo.
- Pro 7. ročníky je určena nižší kategorie Fyzikální olympiády – Archimediáda. Jako jediná ji ze všech škol v celém okrese Třebíč řešila (a úspěšně vyřešila) Jana Feldbabelová. Další kolo soutěže proběhne na přelomu dubna a května.

- 22. března se tři nejlepší řešitelky školního kola dějepisné olympiády utkaly se svými soupeři v okresním kole. V konkurenci 37 žáků a žákyň obsadila Marie Nekulová krásné 6. místo, Petra Prknová skončila na 9. příčce a Lucie Alice Černovická se umístila patnáctá.

- Každoročně naši školu navštíví jemničtí skauti, aby seznámili žáky se svou organizací, povyprávěli jim o tom, jaká je náplň jejich schůzek, a přivítali zájemce o členství ve Skautu. Letošní nábor nových členů se uskutečnil 30. března.
- 30. března proběhla další schůzka v rámci akce První pomoc do škol, tentokrát určená pro žáky osmých tříd.
- V aktivitách školy také nechybějí třídnické hodiny vyplněné aktivitami, při nichž mají žáci ve třídách možnost lépe se navzájem poznat. První hodina v druhém pololetí připadla na 1. dubna.

- Největší letošní akcí byl Den otevřených dveří naplánovaný na 4. dubna. V tento den se zaplnili chodby a třídy jemnické školy rodiči, dětmi a dalšími návštěvníky. Aby v prostorách školy nezabloudili, dostali na cestu svého průvodce. V některých třídách byl připraven doprovodný program s úkoly.
- Ve stejný den se uskutečnil i zápis do 1. tříd.

- Pro žáky 2. ročníku byl na 6. duben připraven program Ajax, který se každoročně koná pod záštitou Policie České republiky. Druháci se dozvěděli, jak se správně chovat v silničním provozu, jak jezdit na kole, aby neohrozili sebe ani ostatní, a povídali si s policisty např. i o tom, jak se zachovat, když je osloví na ulici cizí osoba.
- Studijní výsledky všech žáků ZŠ v Jemnici za 3. čtvrtletí zhodnotili učitelé na pedagogické radě 11. dubna.
- Přijímací zkoušky na střední školy se letos konaly ve dnech 12. a 13. dubna. Pro naše devátáky bylo přijímací řízení první větší zatěžkávací zkouškou. Doufáme, že se všichni dostali na svou vysněnou školu, a přejeme jim hodně úspěchů v dalším studiu.

- Středa 13. dubna před Velikonocemi byla ve znamení projektového dne, který byl věnován průřezovým tématům – environmentální výchově, osobnostní a sociální výchově, výchově v demokratického občana, výchově k myšlení v evropských a globálních souvislostech, multikulturní výchově a mediální výchově.
- Od 19. dubna probíhají exkurze s názvem Od vidlí po vidličku věnované rozvoji zemědělství v našem regionu.
- 19. dubna se uskutečnilo odložené divadelní představení v Janáčkově divadle v Brně. Žáci naší školy zhlédli operu Leoše Janáčka Příhody lišky Bystroušky.
- Okresní kolo ve vybíjené 4. a 5. tříd jsme tentokrát odehráli v Jaroměřicích nad Rokytnou 21. dubna.

- Konzultační den, který shrnul studijní výsledky a chování všech žáků, byl naplánován na 25. dubna. Rodiče měli na výběr ze dvou možností. Po předchozí rezervaci se přišli společně se svým potomkem zeptat na prospěch do školní budovy nebo se spojili s vyučujícím online prostřednictvím videohovoru.
- Téhož dne se opět sbíral starý papír, a to dopoledne před začátkem vyučování a v průběhu prvních dvou vyučovacích hodin a následně po obědě v době konzultací. Tentokrát se nasbíralo 12 257 kg papíru. V příloze najdete množství papíru odevzdaného v rámci jednotlivých tříd a také jejich umístění v průběžné tabulce.
- Po Barevném dni pro nás školní parlament připravil Filmový den. 25. dubna jste mohli na chodbách naší školy potkat hrdiny z našich oblíbených filmů.

		30.09.2021		17.01.2022		19.04.2022		09.01.1900		celkem		průměr na třídu		
		kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí	
2.B	Smetanová Romana	24	1 198	1	419	1	1 341	1	0	0	2 958	1	123,23	1
3.B	Příha Radostav	20	508	6	274	3	1 321	2	0	0	2 103	2	105,15	2
7.A	Kovářnická Marcela	27	809	2	85	16	1 304	3	0	0	2 088	3	77,81	3
8.C	Krajčková Radka	26	516	5	20	19	654	6	0	0	1 190	8	74,38	4
9.C	Foumrová Lucie	29	788	3	108	12	534	10	0	0	1 407	5	74,04	5
4.B	Valentová Lenka	27	246	16	262	4	654	6	0	0	1 162	9	68,55	6
4.A	Lejda Josef	28	483	7	228	5	534	10	0	0	1 225	6	68,06	7
1.C	Lojková Jaroslava	29	285	12	223	6	629	8	0	0	1 137	10	59,84	8
3.A	Příhová Jana	29	357	10	154	9	582	9	0	0	1 073	11	56,47	9
6.B	Felcbabelová Irina	22	387	9	113	11	704	5	0	0	1 204	7	54,73	10
7.B	Kadlecová Jitka	28	458	8	100	13	898	4	0	0	1 432	4	51,14	11
9.A	Pešková Lenka	22	616	4	50	18	256	18	0	0	932	13	42,36	12
1.A	Koprová Vladimíra	20	175	18	89	15	533	12	0	0	797	15	39,83	13
6.A	Petrák Jiří	25	283	13	341	2	356	16	0	0	980	12	39,18	14
8.B	Veselá Kristýna	23	268	14	119	10	447	14	0	0	834	14	36,26	15
2.A	Šestáková Radka	25	306	11	100	13	378	15	0	0	784	16	31,86	16
5.A	Šroňbová Jitka	22	259	15	190	8	231	19	0	0	640	17	28,09	17
1.B	Dancsová Renáta	20	37	21	10	20	491	13	0	0	538	18	26,90	18
9.B	Petráková Jana	26	244	17	54	17	74	21	0	0	372	21	25,25	19
5.B	Kačemková Dana	22	84	20	185	7	139	20	0	0	408	20	18,55	20
8.A	Reimannová Pavlína	26	156	19	0	0	299	17	0	0	455	19	17,50	21
	celkem	450	8 411		3 058		12 257		0	0	28 725		52,72	

- 26. dubna se vypravili sedmáci na dějepisnou exkurzi do Kutné Hory. Prohlídková trasa vedla od Českého muzea stříbra, kde si prohlédli důl sv. Jiří, do katedrály sv. Barbory a do kostnice v Sedlci.
- V tentýž den, 26. dubna, se konala ve velké tělocvičně ukázková hodina korfbalu s trenérem Lukášem Filipem.
- Druhá sportovní akce, které se zúčastnili 26. dubna žáci z druhých až pátých tříd naší školy, byl Štafetový pohár.

- V letošním roce jemnická škola opět pořádala zájezd do znojenského divadla na tři divadelní představení. Vzhledem k nejisté koronavirové situaci se termíny stále překládaly a nebylo vůbec jisté, zda se uskuteční. Protože nemůžeme uspokojit všechny zájemce, byly osloveny nejstarší ročníky. Poslední představení s názvem Cesta kolem světa za osmdesát dní bylo odehráno 27. dubna. Všechna představení byla povedená, žákům se ale nejvíce líbila série skečů pod názvem Trapas nepřeziju aneb Ten řízek nezvedej.

- Malí fotbalisté odehráli svá utkání 28. dubna na turnaji McDonalds Cup v Moravských Budějovicích.
- V pondělí 2. května přivítala prvňáky Jihlava a její krásné Horácké divadlo. Objednali jsme si divadelní představení O pejskovi a kočičce. Malá scéna se proměnila na velkou peřinu a představení doprovázel spisovatel Josef Čapek. Spolu s kočičkou a pejskem jsme vařili dort, foukali na bolístku pejskovi, když si roztrhl kačata, a viděli jsme, jak se myje podlaha. S velkým kulturním zážitkem jsme odjížděli směrem k Jemnici.

- 4. května se žáci osmých a devátých tříd zapojili do projektu k výstavě 80 let od zániku židovské obce v Jemnici. Příjemné dopoledne v kulturním domě pro nás připravili p. Pavla Beránková a p. Jana Lochmanová.
- 4. a 5. května se žáci osmých tříd zúčastnili další přednášky v rámci projektu První pomoc do škol.
- 6. května si čtvrtáci zasoutěžili v rámci dopravní soutěže v Moravských Budějovicích.

Za příspěvky a fotografie do dnešního čísla děkujeme pí. uč. Irině Feldebabelové, pí. uč. Renatě Danicové, pí. uč. Jitce Střebelové, pí. uč. Lence Valentové, pí. uč. Dagmar Otáhalové, p. uč. Josefu Lojdovi a p. uč. Martinu Švandovi.

BAREVNÝ DEN

Milí čtenáři,
dne 11. března se na naší škole uskutečnil Barevný den. Barvami, které jsme zvolili, byla žlutá a modrá jako vyjádření podpory Ukrajiny v těchto těžkých časech. Spousta žáků se aktivně zapojila a my jsme od parlamentářů získali fotky pro ty, kdo měli tu smůlu a chyběli, nebo také pro rodiče, kteří možná celý večer hledali v šatníku svých dětí nějaké barvy. Černá se prostě nosí celý rok, a právě proto byl tento den hezká změna. Peťa a M006

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

V pondělí 4. dubna proběhl na naší škole Den otevřených dveří. Byl určený pro budoucí, současné i minulé žáky, jejich rodiče, kteří se chtěli podívat na školu svých dětí, a širokou veřejnost. Naši žáci prováděli návštěvníky školní budovou a učitelé pro ně měli připravené programy v učebnách. Byli jsme rádi, že se do plnění úkolů zapojili rodiče i děti. Ti, kteří absolvovali program ve třídách, dostali v jídelně za odměnu diplom. V jídelně si také mohli dát kávu, čaj a k tomu zakousnout něco dobrého od našich kuchařek. V průběhu Dne otevřených dveří se také uskutečnily zápisy do prvních tříd. Ze zápisu i z celého dne jsme si pro vás připravili fotky. Snad se vám Den otevřených dveří líbil a naplno jste si ho užili.

Peťa

Stanoviště č. 1

Pohybem ke zdraví a radosti

Stanoviště č. 2

Naše družina

Stanoviště č. 3

Hokus pokus – fyzika

Stanoviště č. 4
Tady si to spočítáme

Stanoviště č. 5
Učíme se informatickému
myšlení

Stanoviště č. 6
Umění je květ života

Stanoviště č. 7
Jedině příroda ví, co
chce

Stanoviště č. 8
Bubnování nás baví

Stanoviště č. 9
Hranice mého jazyka
znamenají limity mého
světa

Stanoviště č. 10
Komu se nelení, tomu se
zelení

Prohlídka půjčovny lyží
a učebny Hv

Vydávání diplomů a
posezení ve školní
jídelně

Zápisy do prvních tříd

DOPRAVNÍ SOUTĚŽ

Dne 6. května se žáci zúčastnili pokračování dopravní soutěže v Moravských Budějovicích. Děti oprášily své znalosti z podzimu. Vyzkoušely si jak teorii, tak praxi při jízdě na kole. Počasí nám přálo a nakonec se všichni radovali z cyklistických průkazů.

MATEMATICKÉ A FYZIKÁLNÍ SOUTĚŽE

Během druhého pololetí proběhlo několik dalších matematických a fyzikálních soutěží.

V březnu se i na naší škole konala mezinárodně koordinovaná soutěž **Matematický klokan**. Byla vytvořena podle obdobné soutěže v Austrálii, od roku 1991 se rozšířila i na další kontinenty. Pořadatelem Klokana v ČR je Jednota českých matematiků a fyziků ve spolupráci s Katedrou matematiky PdF UP a Katedrou algebry a geometrie PříF UP v Olomouci.

Soutěžící jsou podle věku rozděleni do 6 kategorií:

Cvrček (2. – 3. třída ZŠ), Klokánek (4. – 5. třída ZŠ), Benjamín (6. – 7. třída ZŠ), Kadet (8. – 9. třída ZŠ), Junior (1. – 2. ročník SŠ) a Student (3. – 4. ročník SŠ).

Ve všech kategoriích soutěžící řeší soubor testových úkol ve stanoveném čase, přičemž vybírá jednu z pěti nabízených možností řešení, úlohy jsou přitom seřazeny ve třech skupinách podle obtížnosti. Na naší škole se zapojilo 120 žáků, z toho 110 na I. stupni a 10 (kde jsou otázky již podstatně složitější) na 2. stupni.

Nejllepšími řešiteli byli:

Lillian Isabel Berková (kat. Cvrček), Ondřej Stehlík (kat. Klokánek), Jana Feldbabelová (kat. Benjamín), Marie Nekulová (kat. Kadet).

Víte, co je to Eratostenův pokus?

Je to pokus, při kterém Eratostenés změřil obvod Země pomocí svých pozoruhodných výpočtů. Cílem experimentu je propojit školy v různých zemích tak, aby ve stejný moment 21. března (den jarní rovnodennosti) změřili obvod naší Země po vzoru Eratosthena.

Eratostenés byl řecký učenec. Podařilo se mu dokázat, že Země je kulatá, a změřit její obvod.

Pokus probíhal následovně: 21. března jsme přesně v pravé poledne změřili délku stínu metrové tyče na školní terase. Potom jsme zprůměrovali délku stínu od všech pěti skupinek, a tak jsme postupovali i s dalšími hodnotami. Dále jsme pomocí trojčlenky a přímé úměrnosti vypočítali obvod Země a naše údaje jsme poslali partnerským školám v Chorvatsku a Itálii. Následně jsme se s nimi spojili a zjistili jsme, jak daleko se naše škola od jejich nachází. S údajem jsme sestavili příklad a náš výpočet se nám jen potvrdil.

Naše (velmi přesná) hodnota obvodu Země 40 076 km tak byla zařazena mezi výsledky dalších 274 škol z 36 zemí celého světa.

Spojení s ostatními školami bylo zajímavé a jsme rádi, že jsme se mohli zapojit do projektu.

ani ☺

PROJEKTOVÝ DEN VELIKONOCE

Poslední středu před Velikonocemi jsme se neučili, na naší škole probíhal projektový den se zaměřením na průřezová témata. V rámci jednotlivých ročníků jsme absolvovali tři výukové bloky, v nichž jsme se během dopoledne vystřídali. Pro žáky osmých a devátých ročníků byla navíc připravena beseda s mjr. PhDr. Stanislavem Balíkem o atentátu na Reinharda Heydricha a jeho aktérech, Janu Kubišovi a Jozefu Gabčíkovi. Při plnění úkolů a různých aktivit nám čas velmi rychle uběhl. Práce byla zajímavá a dozvěděli jsme se také spoustu nových informací.

Připravili jsme pro vás fotoreportáž z této akce, která vám přiblíží, čím se žáci v jednotlivých dílnách zabývali.

2. ročník Abeceda vody – otevírání studánek

Žáci druhého ročníku si pod vedením pí. uč. Smetanové, Šestákové a Otáhalové povídali o životě ve vodě.

3. ročník Jeden den s handicapem

V dílnách p. uč. Slabé a p. uč. Lojdy a Průši, si žáci vyzkoušeli, jak těžký je život s tělesným postižením, ztrátou zraku či sluchu.

4. ročník Evropské pexeso, státy EU V rytmu bubnů

S pí. uč. Šreibrovou si žáci povídali o Evropě a Evropské unii, pod taktovkou p. uč. Průšové se neslo bubnování po celé škole.

4. ročník
Kamarádi
z velké dálky
 Aktivita pí. uč. Meidlové seznámila žáky pomocí příběhů s životem jejich vrstevníků v různých částech světa.

5. ročník
Média,
Člověk ve virtuálním světě, Reklama, styl reklamy a manipulativní reklama
 Dílny pí. uč. Foumové a Chalupové a p. uč. Nováka se zabývaly dopadem médií na život člověka.

6. ročník
Klima a počasí,
Světová ekologie, Země v ohrožení
 Pí. uč. Veselá a Feldbabelová a p. uč. Petrák se v rámci svých bloků věnovali environmentální výchově.

7. ročník
Slovo v kostce,
Sebepojetí,
poznávání lidí,
mezilidské vztahy
 Dílny pí. uč. Petrákové a p. uč. Švandy se zaměřily na komunikaci mezi lidmi a mezilidské vztahy.

7. ročník – Volby

K volbám sedmáci ještě nemůžou, ale s pí. uč. Strebelovou si vyzkoušeli, jak vytvořit stranu, sepsat její volební program a zvolit svého kandidáta ve volbách.

8. ročník

Hudba, Malujeme svět Inuitů

Hudba spojuje národy – právě tomuto tématu se věnoval p. uč. Bulín. Žáci se seznamovali s písněmi různých žánrů a národů.

S pí. uč. Peškovou se vydali na daleký studený sever.

9. ročník

To všechno z lásky – příběhy o domácím násilí.

8. ročník

Náramky od Kamar

S pí. uč. Krajíčkovou se osmáci seznámili s Kamar a její rodinou, která vyrábí náramky s kamínky. V samostatné práci přemýšleli nad jejím nelehkým osudem. Přečtěte si některé z jejich prací.

Probudím se ze snu, ve kterém se mi zjevil Ježíš a kázal mi o správném životě, což mě přimělo k lásce v Boha. Zaměřím se na své skryté filozofické myšlenky a několik dní nad nimi dumám u práce. Následně uteču a svou starou rodinu nechám doma pálit se horkým kamením, zatímco já budu pomáhat bližním svým. Začnu se vzdělávat, najdu si vzdělaného a správně nábožensky založeného muže, se kterým ve vhodných podmínkách vychováám slušné děti, které budu vzdělávat a učit slušnému chování.

Klára Kovářiková

O čem přemýšlí Kamar?

Kdy mám udělat snídani? Musím vrátit moji kamarádce náušnice a pomoci sestřičkám při děláni náramků. Je těžké jen doufat, že budu v budoucnu silná, musím být silná i teď. Přijde mi hrozně nefér, že můj bratr, protože je muž, dostane „hodnou“ práci a já ne. Není za ruličku náramků pár peněz málo? Chtěla bych se naučit psát i další jazyky. Kéž bych se mohla vídat se spolužáky i ve škole. Proč tatínek dostává málo peněz na splátky televize?

Pro Kamar to musí být velice těžké, protože jen doufá v lepší budoucnost. Třeba ani nevěděla, že kupec prodává náramky za tolik peněz. Když bude pracovat a vařit, třeba nedostane výprask. Musí rychle uvařit večeři, jinak dostane výprask.

Hrozně ráda bych pomohla, protože si myslím, že by každý člověk měl mít nějakou soudnost.

Anna Nekulová

Je těžké uvěřit, že někdo žije tak jako Kamar. Nedokážu si ani představit, že bych měla žít jako ona. Spousta lidí si stěžuje na to, že nemají vše, co chtějí, ale ani neví, jak žijí lidé sta kilometrů daleko. Mají minimální příjmy, musí být i častokrát bez jídla, mají dluhy, protože nemají pomalu na své živobytí. Mají strašně těžký a nespravitelný život. Jsou hodní lidé, kteří dostávají tisíckrát méně, než si zaslouží. Každý z nich by měl mít domov, kde se budou cítit opravdu jako doma. Děti by rodičům sice pomáhat měly, ale přeci nemohou pořád jen pracovat. Je to jejich dětství. Jejich krásné roky života, které spousta z nich stráví prací a otročením. Nesnáším rozdělení jakoby na kasty. Každý by měl mít přeci stejná práva. Všichni jsme si rovni. To, že si někdo hraje na to, že je něco víc jen kvůli tomu, že má peníze nebo je jiné rasy, je absolutně strašně a špatné. Lidé po generace byli pořád nespokojení a kvůli tomu vznikla spousta válek, které skončily fatálně. Kdyby lidé nechtěli víc, než mají, a radši se zamysleli nad lidmi, kteří žijí v mnohem horších a nepředvídatelných podmínkách. Každý, kdo tady je, má ve srovnání s Kamar úžasný život. Nemusí se každý den strachovat, že bude hladý nebo dostane výprask.

Nela Fedrová

BESEDA O ATENTÁTU NA HEYDRICHA

V rámci projektového dne, který byl naplánován na středu 20. dubna, se uskutečnila beseda s mjr. PhDr. Stanislavem Balíkem na téma atentát na Heydricha, díky níž si žáci 8. a 9. ročníků připomněli události, které se staly před 80 lety. Více jak hodinová přednáška byla doplněná prezentací shrnující informace o skupině Athropoid, hlavních aktérech atentátu – Janu Kubišovi a Jozefu Gabčíkovi, samotném průběhu celé akce a jejích důsledcích. Žáci se aktivně zapojovali do výkladu a odpovídali na otázky položené mjr. Balíkem. Sami také pokládali dotazy týkající se jednak tématu besedy, jednak své otázky směřovali i k osobě lektora, který je vojákem z povolání, a zajímali se o jeho názory na současnou situaci ve světě. Nejaktivnější žák dostal na památku knihu s podpisem přednášejícího.

Po skončení besedy jsme se rozhodli, že mjr. Stanislava Balíka vyzpovídáme pro náš školní časopis. Jeho vyprávění bylo velmi zajímavé. Během patnáctiminutového rozhovoru povídal poutavě nejen o svém životě a práci, ale také o cestování a svých zálibách. Přejeme příjemné počteníčko.

1. Kolik let jste byl v armádě?

Já jsem byl celkově v armádě 25 let. Sloužil jsem v Mikulově, v Brně na Univerzitě obrany a na Vojenské akademii ve Vyškově.

2. Co se vám stalo nejzajímavějšího za váš vojenský život?

Jeden z mých nejzajímavějších zážitků jsem zažil ve Spojených státech amerických na jedné letecké základně ve Washingtonu, která byla zaměřena nejen na vojenská letadla, ale byl tam i prezidentský speciál, což je prezidentské letadlo. Tehdy tam bylo letadlo viceprezidenta a já jsem měl možnost si sám prohlédnout vnitřek toho letadla a to pro mě je nezapomenutelný zážitek.

3. Jaký kurz, který jste absolvoval, byl pro vás nejzajímavější?

Nejzajímavější kurz byl asi v Hamburku na jedné akademii, protože z hlediska pedagogiky, psychologie a komunikace připravoval vyšší důstojníky na dráhu pedagoga. Tento kurz byl postavený hlavně na tréninku, všechny situace se trénovaly před kamerou a pak se to rozebíralo.

4. Co vás vedlo k tomu stát se vojákem?

Nejvíce mě k tomu vedli prarodiče, protože mi často vyprávěli o Janu Kubišovi a já jsem v něm viděl svůj vzor. Od mala jsem také chtěl sloužit této zemi a profese vojáka se mi strašně líbila.

5. Jaké jste studoval obory?

Já jsem studoval filozofii, politologii, ekonomii a pedagogiku. Později už jsem si jen na zahraničních školách prohluboval svoje vzdělání.

6. Jaké máte další koníčky a záliby?

Od malička strašně rád čtu a také píšu knížky, kterých jsem napsal 19, a popisují tam různá vojenská témata nebo konflikty. Také moc rád sportuju, plavu, jezdím na kole a tancuju.

7. Máte nějakou svoji oblíbenou knížku?

Z knížek, které jsem přečetl, se mi nejvíce líbila knížka Pochoduj, nebo zemři od Josefa Šnejdárka. Co se týče knih, které jsem napsal já, tak si asi nejvíce vážím knihy o Ludvíku Svobodovi.

8. Měl jste od mala rád historii?

Ano měl, historie byla od mala moje velká láska, rád jsem četl všechny možné historické knížky a romány a to mi samozřejmě zůstalo do dneška.

9. Kde v současné době pracujete?

Teď momentálně dělám různé přednášky, ať už na vysokých, tak třeba jako teď i na základních školách, a snažím se šířit tu vlasteneckou výchovu mezi dnešní mládež.

10. Která země vás při vašem cestování nejvíce zaujala?

Moc se mi líbilo ve Francii, kterou jsem v podstatě skoro celou procestoval.

N^o, Hanka ^o, ani ^o

PÓDIOVÉ SKLADBY

Milí čtenáři,

i letos se konaly pódiové skladby, které se řadí k nejpříjemnějším tradicím na naší škole. Byly součástí projektového dne, jenž se uskutečnil dne 13. dubna. Opět se skupiny odvážlivců rozhodly obohatit den ve škole o nezapomenutelné taneční vystoupení. Blahopřejeme všem zúčastněným za jejich odvahu a výkon!

M006

Litujeme všechny devátáky, kteří o tuto podívanou přišli, neboť měli v této době přijímačky. Doufáme, že fotky jim dají prostor pro představu.

EXKURZE KUTNÁ HORA

Součástí výuky dějepisu na jemnické škole jsou dějepisné exkurze, při nichž poznáváme zajímavá místa naší vlasti, která jsou spjata s historií českého národa.

V úterý 26. dubna se žáci 7. tříd vydali do Kutné Hory, významného horního města, v němž se ve středověku těžilo stříbro. Prohlídka začala v Českém muzeu stříbra. Všichni jsme si oblékli perkytly, dostali helmy se světly a mohli se vydat na prohlídku dolu sv. Jiří. Dozvěděli jsme se například, co je trejv a hašpl, při procházení skoro dvě stě padesát metrů dlouhými podzemními chodbami jsme viděli, v jakých podmínkách horníci pracovali, zažili jsme také absolutní tmou a při návratu na povrch jsme se podívali, jak se zpracovávalo stříbro a jak se razily mince.

Poté jsme se zastavili v chrámu sv. Barbory, jednom ze skvostů gotické architektury, a pak už naše kroky vedly do kostnice v Sedlci, kde jsou uloženy ostatky téměř 40 000 lidí. V současné době prochází objekt rekonstrukcí, a i když jsou některé expozice prázdné, prohlédli jsme si pyramidy vystavené z lidských kostí a výzdobu stěn a stropů. Nejvíce nás však zaujala dominanta hřbitovní kaple – lustr složený ze všech druhů lidských kostí.

Putování středověkou Kutnou Horou se nám líbilo a už se těšíme na další výpravy za poznáním.

Táňa †

Takto nám to slušelo v perkytlích.

Trejv

Oltář a varhany ve sv. Barboře

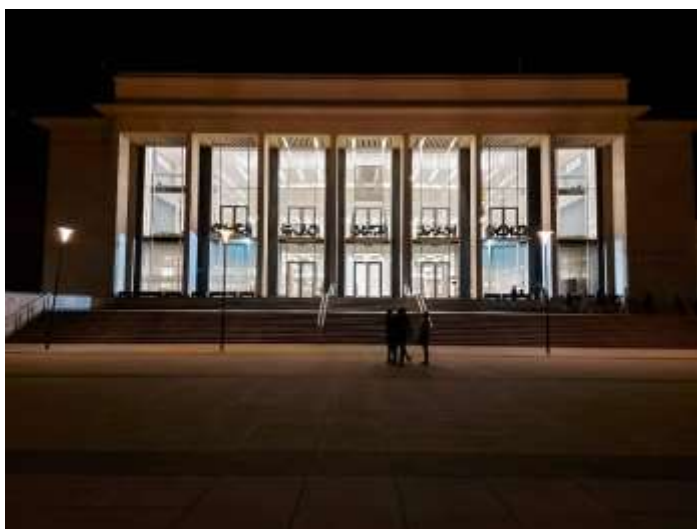
Kostnice

PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY

Opera Příhody lišky Bystroušky v Janáčkově divadle se hrála 19. dubna ve večerních hodinách, proto se odjíždělo z autobusového nádraží ve čtyři hodiny. Zájezdu se účastnili žáci II. stupně s pí. učitelkou Šreibrovou a s p. učitelem Bulínem. Když jsme dorazili, většina dětí si šla koupit občerstvení do bufetu anebo si prohlížela budovu. Jakmile na nás zavolali, že opera za chvíli začne, rychle jsme spěchali na svá místa, která byla napsána na lístku.

Děj se začal odehrávat na jevišti s doprovodem orchestru. Na začátku je příběh zábavný. Liška je uvězněna na dvoře myslivny, kde ji dráždí kluk jménem Pepa. Bystrouška si to však nenechá líbit. První strategie je taková, že připraví kohouta o život. Revírník jí to chce oplatit, jenže liška překouše provaz a uteče pryč. Jak si tak užívá svobodu, potká lišáka jménem Zlatohříbek. Zamilují se do sebe a proběhne rychlá svatba. Na konci příběhu Bystroušku zastřelí Harašta. Orchester odvedl dokonalou práci. Děj byl velice zajímavý, poutavý, škoda, že příběh špatně dopadl.

Sofie _S♥_

Večerní Janáčkově divadlo

Vnitřní prostory Janáčkově divadla

PROJEKT HISTORIE ŽIDOVSKÉ OBCE V JEMNICI

Milí čtenáři,

ve středu 4. května se nám znovu ozvláštnila výuka o zajímavý projekt s názvem Historie židovské obce v Jemnici. Projekt se týkal žáků z 8. a 9. ročníků a pojednával o Židech v Jemnici.

V kulturním domě jsme si vyslechli velice zajímavou přednášku o jemnických židovských rodinách, o jejich původu, o továrnách a obchodech, které tu měli, a především o jejich nešťastném osudu za druhé světové války. Židé to zde však neměli jednoduché nikdy, dokonce se měla postavit brána pevně oddělující židovskou obec od města. Dvacáté století pro ně začalo nadějně a stali se z nich rovnoprávní, hodnotní občané. Žila zde rodina cukrářů, na místě dnešní Jemči stála továrna na mýdlo a měli jsme zde i doktora. Za druhé světové války je však začaly transporty převážet do různých táborů na smrt. Zde jsme si vyslechli příběh jemnických židovských odbojářů, Židů, kteří se museli s celou rodinou i v zimě schovávat v seně u milosrdného souseda nebo rodiny Kohnových.

Po přednášce jsme dostali úkol vyrobit si vlastní židovskou hvězdu, doplnit příběh ke jménu nějaké osoby, kterou jsme dostali, naplnit cestovní kufr do 50 kg a vytvořit jakýkoli předmět vážící se k tématu. Zde jsme zapojili svoji fantazii a mohu přísahat, že se výtvary opravdu povedly. Poté už jsme si je jen odprezentovali a projekt skončil.

Opět jsme si však prohloubili vzdělání a zjistili jsme něco o svém městě.

M006

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Četba příběhů a recitace básniček jsou náplní hodin literatury na prvním i druhém stupni. Své síly si v oblasti poezie změřili žáci čtvrtých ročníků v recitační soutěži, která se konala v pondělí 2. května.

Samotné soutěži předcházela třídní kola, v nichž byli vybráni čtyři nejlepší recitátoři postupující do ročníkového klání. Výkony všech soutěžících hodnotila učitelská porota a také žáci obou čtvrtých tříd. Výkony byly velmi vyrovnané a rozdíly v bodovém hodnocení opravdu minimální. Vítězem recitační soutěže se stala Thea Nevrklová s příběhem Harry Potter v Bradavicích, druhé místo obsadil Ondřej Lochman s baladou Polednice a třetí skončila Nikola Boudová, která recitovala básničku Až ze Sněžky s ježky pěšky. Soutěžící na prvních třech místech obdrželi knihu a sladkou odměnu a publikum ocenilo výkony všech recitátorů velkým potleskem.

V současné době probíhají ročníková kola recitační soutěže i v ostatních třídách na I. stupni.

Všem děkujeme za účast a vítězům blahopřejeme.

SOUTĚŽ O NEJSPOORTOVNĚJŠÍ TŘÍDU

Pravidelně vám v každém čísle Jemňáčku přinášíme zprávy v soutěži O nejsportovnější třídu. Naposledy se odehrál turnaj v košíkové, naši žáci předvedli pěkné výsledky, a to nakonec můžete posoudit sami podle výsledkové listiny pod tímto článkem. Připravili jsme si pro vás také několik fotek z turnajů, které jsme pro vás nafotili.

Peťa a Tereza Otáhalová (foto)

Soutěž o nejsportovnější třídu 4. až 5. ročník

počet celků	body celkem	třída	přísposobení žáků		športbal	športovní výšky	přehled zápasů	výběhová	přehled zápasů	športovní	výběhová
			počet žáků	počet zápasů							
3	0,0	4.A	10	1	0	0	0	0	0	0	0
4	3,0	4.B	10	1	0	0	0	0	0	0	0
2	7,5	5.A	10	1	0	0	0	0	0	0	0
1	12,0	5.B	10	1	0	0	0	0	0	0	0

Soutěž o nejsportovnější třídu 6. až 7. ročník

počet celků	body celkem	třída	přísposobení žáků		športbal	športovní výšky	přehled zápasů	športovní	výběhová	přehled zápasů	športovní	výběhová
			počet žáků	počet zápasů								
3	11,0	6.A	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
2	13,5	6.B	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
1	16,5	7.A	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
4	19,5	7.B	10	1	0	0	0	0	0	0	0	

Soutěž o nejsportovnější třídu 8. až 9. ročník

počet celků	body celkem	třída	přísposobení žáků		športbal	športovní výšky	přehled zápasů	športovní	výběhová	přehled zápasů	športovní	výběhová
			počet žáků	počet zápasů								
1	22,0	8.A	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
3	16,5	8.B	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
6	13,5	8.C	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
4	11,5	9.A	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
2	9,5	9.B	10	1	0	0	0	0	0	0	0	
4	7,5	9.C	10	1	0	0	0	0	0	0	0	

SPORTOVNÍ OKÉNKO

Volejbalový zápas

Ve středu 27. dubna se holky z volejbalového kroužku zúčastnily volejbalového zápasu v Třebíči. Naši školu reprezentovaly Elisabeth Klimešová, Hana Tesařová, Anna Nekulová, Nela Fedrová, Eliška Neudertová, Anička Kinclová, Tereza Obrdlíková, Valerie Štumfolová a Kateřina Jelínková v doprovodu pana učitele Chvojky. Vyrazily o půl osmé z autobusového nádraží a v půl třetí se vrátily zpátky do Jemnice. Utkaly se s dalšími čtyřmi týmy a skončily na úžasném 2. místě.

Do dalších turnajů jim přejeme hodně štěstí a ať příště dovezou i to první místo.

Hanka , Peťa a Anna Kinclová (foto)

Ukázková hodina korfbalu

26. dubna se konala ve velké tělocvičně ukázková hodina korfbalu s trenérem Lukášem Filipem. V průběhu dopoledne se zde prostřídalo několik tříd. Žáci se pod vedením dvou profesionálních trenérů dozvěděli základní informace o historii tohoto sportu, protáhli si těla při průpravných cvičeních a nakonec si také chvíli zahráli.

Korfbal je jediný smíšený (chlapci a dívky hrají dohromady) týmový sport na světě. Pravidla korfbalu jsou založena na rovnosti a spolupráci a vychází z basketbalu. V poli hraje celkem 8 hráčů – 4 dívky a 4 chlapci. Používají se přenosné nastavitelné koše umístěné uvnitř hrací plochy, což umožňuje střelbu z kteréhokoliv úhlu. Hráči mohou bránit pouze protihráče stejného pohlaví a ve hře je zakázáno jakékoliv násilí. Hráči se nesmí pohybovat s míčem, pouze nahrávat, tudíž tento sport může sloužit i jako průprava k uvolňování hráčů a spolupráci u jiných míčových her.

Okresní kolo ve vybíjené

Na okresní kolo ve vybíjené se letos jelo 21. dubna do Jaroměřic nad Rokytnou. Zúčastnilo se celkem devět základních škol. Nejdříve se odehrála základní skupina, ze které postupovaly vždy dvě školy ze tří. Naším žákům se to povedlo a začal boj o postup do finále, které jim po těžkém a vyrovnaném boji uteklo. Základní škola v Jemnici skončila na 4. místě.

McDonalds Cup – malá kopaná

28. dubna se konalo okrskové kolo v malé kopané v Moravských Budějovicích. Na turnaj vyrazili žáci 2., 3., 4. a 5. tříd a dosáhli krásných výsledků, za které moc děkujeme. Celkem se zúčastnilo pět základních škol v I. a II. kategorii.

Žáci I. kategorie (2. a 3. třídy) – 2. místo

Žáci II. kategorie (4. a 5. třídy) – 3. místo

STUDENTSKÁ LÉTA NAŠICH UČITELŮ

I učitelé byli jednou žáci jako my, a proto jsme se rozhodli, že se jich zeptáme na pár otázek, které se právě týkají jejich studentských let. Všichni víme, že dnešní doba se dost liší od té dřívější, a proto si myslíme, že vás nějaké odpovědi zaskočí... Dneska vám přinášíme druhou část rozhovorů. Na pokračování se můžete těšit i v příštím čísle.

Snad se nad odpověďmi pobavíte, přeji vám krásné čtení.

Otázky, které jsme položili našim učitelům:

- 1) Které předměty jste měli rádi a neradi? Proč?
- 2) Čím se lišila výuka, pravidla, přestávky od dnešní doby?
- 3) Čím jste chtěli být?
- 4) Zajímavost, co by nás překvapilo, něco pro pobavení???

Peťa

Odpovědi pana ředitele Zdeňka Hirta

- 1) Měl jsem rád matematiku, tělocvik, fyziku a literaturu. Matematika mě bavila a připadala mi jednoduchá, vše kolem pohybu mě baví dodnes a v mládí jsem hodně četl. Některé předměty jsem měl rád i kvůli výborným učitelům, například zeměpis, ale tam jsme se museli hodně moc učit. Škoda, že jsem spoustu vědomostí už zapomněl. Nebavila mě chemie. Mimo školu jsem chodil do Sokola, kroužků badmintonu, volejbalu, do šachového a na střední jsem se pak plně věnoval atletice. Rád jsem lepil různé modely.
- 2) Například o velkých přestávkách jsme nezůstávali ve třídě, ale i se svačinou v ruce jsme museli chodit po dvoře nebo po chodbě stále dokola.
- 3) Jelikož pocházím ze Zlína, všichni v rodině byli ševci, proto jsem si myslel, že budu také švec.
- 4) Nikdy jako dítě ani dorostenec jsem neuvažoval, že bych se měl stát učitelem. K úvaze o studiu na pedagogické fakultě jsem se dostal až ve 4. ročníku na střední škole díky mému tělocvikáři a učitelce cizího jazyka, kteří mě přesvědčili. Když jsem byl na svém prvním lyžařském kurzu jako vedoucí, tak jsem moc lyžovat neuměl a nikdo z ostatních vedoucích mi to nevěřil. Tak jsem hned první jízdu před celým nastoupeným kurzem, kdy jsem měl ukázat, jak mají lyžovat, abychom je rozdělili do družstev, spadl hlavou rovnou do sněhu.

M006

Odpovědi paní učitelky Marty Slabé

- 1) Nejráději jsem měla výtvarku, češtinu, později jazyky. Začínala jsem v 5. třídě s ruštinou. Líbila se mi u ní výslovnost a taky se slovíčka lehce učila, stačilo před hodinou. Po dvou letech přišla revoluce a s ní možnost učit se jiný jazyk, v naší třídě to byla němčina. Ta mi vydržela dodnes. Vzpomínám si, že dějepis byl taky zajímavý. Naopak dost nerada jsem měla fyziku a matematiku, prostě mě to nebavilo...
- 2) V hodinách jsme museli být potichu, žádné vykřikování nebylo dovoleno, někdy se sedělo i s rukama za zády. O velkých přestávkách jsme se procházeli za dozoru hromadně po chodbě, asi abychom neměli čas zlobit ve třídě. Pamatuji si taky, že spolužačka, která přišla do školy nalíčená, se musela jít umýt k umyvadlu. Prostě se to nesmělo. Ale zase dobré bylo, že když jsme chyběli, nemuseli jsme dopisovat prověrky. A jeden pan učitel při prověrkách dokonce podřimoval, takže si dokážete asi představit, co se v lavicích dělo.
- 3) Jako úplně malá jsem chtěla být prodavačkou. Potom bylo období zdravotní sestřičky po vzoru mé maminky. Nakonec se mi zalíbilo povolání učitelky a to už se nezměnilo. A kdybych nebyla učitelkou, asi bych se stala psychoterapeutkou nebo masérkou.
- 4) Není to příběh ze základní, ale ze střední školy. S kamarádkami jsme dojížděly vlakem, a tak jsme bývaly ve škole hodně brzo ráno. Čekaly jsme v učebně, než začne vyučování, a protože jsme neměly mobily, musely jsme se zabavit jinak. Třeba jednou jsme vylepily v šatnách letáky, které informovaly o tom, že na začátku 1. vyučovací hodiny se mají všichni studenti shromáždit v šatnách a společně se bude odcházet na přednášku v kině. Pak jsme měly samozřejmě velkou legraci z toho, jak se lidi začali scházet v šatnách a byl zmatek. Učitelé tenkrát letáky odstranili a nikdo (naštěstí) nevyšetřoval, kdo je autorem.

Peťa

Odpovědi pana učitele Aleše Krajčího

- 1) Já jsem měl rád tělocvik a bavil mě přírodopis, což jsou vlastně moje dva hlavní předměty. Paradoxně mě tenkrát bavila a měl jsem rád ruštinu. Tenkrát to byl povinný cizí jazyk od 4. třídy. Ke sportu jsem měl vždy vztah, tak proto tělocvik. Přírodopis mě bavil, protože jsem byl k tomu od malička vedený, furt jsme chodili do přírody... na houby, do lesa atd. Měli jsme na tyhle předměty i dobré učitele, kteří přispěli k tomu, že mě tyto předměty baví.
- 2) Vyrůstal jsem v komunismu, za socialismu v roce 1989, když byla sametová revoluce, bylo mi v té době 18 let, takže jsem byl vlastně celou základku a celou střední školu v socialistické škole. A to se samozřejmě odráželo na přístupu žáků vůči učitelům a naopak. Kdybych měl stručně říct, čím se to liší v porovnání s dnešní dobou, tak to určitě bylo takové přísnější. Žáci neměli taková práva jako v současnosti. Třeba jsme se nepodíleli na chodu školy, jako je dnes např. parlament. To vůbec neexistovalo. Vzpomínám si, že přestávky na základní škole byly řízeny tak, že z řad starších žáků chodila tak zvaná velká služba, která obcházela celou školu každou přestávku. Na rameni měli červené pásky a na nich napsáno služba a zapisovali si do notýsku. Každý pátek se zapsaní žáci četli do rozhlasu a byla tam samozřejmě velká korupce. Zapsaným žákům se dávaly poznámky. Tohle si pamatuju jako velikou nespravedlnost. A ve výuce určitě nebylo tolik didaktických možností, jako je dnes.
- 3) Na základce jsem chtěl být, jako většina kluků, nějaký sportovec. Na gymplu už jsem o tom začal více přemýšlet, proto jsem si taky gympl zvolil, abych měl více času si to nějak rozmyslet. Přemýšlel jsem o třech oborech, o učitelství, o stavárně, tatínek byl stavební technik, a ještě jsem přemýšlel, jestli nemám jít na strojárnu. Nakonec jsem se tedy rozhodl být učitelem.
- 4) Vybavuju si, že na vysoké škole se po revoluci uvolnily hranice a já jsem studoval fakultu tělesné výchovy a sportu, obor tělesná výchova a biologie. A v prváku jsme měli první zimní výcvikový kurz a měli jsme tu zahraniční studenty, takže k nám byli přiděleni asi dva nebo tři studenti z Kostariky. Ti, když s námi vyjeli na ty hory, tak první, co udělali, je, že vyběhli z autobusu a začali se ve sněhu válet jako malé děti. Tohle mi přišlo zábavné a pamatuju si na to dodnes. Ani nevěděli, jak se nasazují lyže, tak to byla velká sranda s nimi kurz absolvovat.

Peťa

Odpovědi paní učitelky Kateřiny Konvalinové

- 1) Bavily mě jazyky – čeština a němčina, na gymnáziu i angličtina. Mezi mé oblíbené předměty patřil i přírodopis a tělocvik. Nebavila mě fyzika a chemie.
- 2) Hlavně tím, že nebyly technologie jako dnes. Pokud jsme chtěli zjistit nějaké informace nebo vypracovat referát, museli jsme do knihovny. Učili jsme se jen z učebnic. Internet jsme používali až na střední a vysoké škole.
- 3) Nevěděla jsem to až do podání přihlášky na vysokou. Chtěla jsem být veterinářka nebo učitelka.
- 4) Během pobytu v Anglii, kde jsme byli s žáky naší školy, se mi v domě, kde jsme byli ubytovaní, pravidelně ztrácely hřebeny. Jeden byl i půjčený od pana učitele Průši. Přišla jsem asi o tři.

M006

Odpovědi paní učitelky Dany Kačenkové

- 1) Na 1. stupni jsem měla ráda ČJ a HV. Bavilo mě hlavně psaní, protože jsem měla úhledný rukopis, dostávala jsem jedničky z tzv. krasopisu. V HV jsme často zpívali na různých akcích. Zpěv mě vždy bavil a baví dodnes. Na 2. stupni jsem byla nadšená z přírodopisu, a to díky poutavému výkladu našeho učitele, tehdejšího ředitele B. Ježka. Nebavila mě moc fyzika, kde bylo pro mě mnoho vzorečků.
- 2) Pasivně jsme seděli a naslouchali výkladu učitele. Protože nebyly žádné technologie, vše jsme si zapisovali do sešitu. Skladba hodiny byla následující: Opakování, kontrola DÚ, výklad, shrnutí. Pravidla byla přísnější – na 1. stupni jsme většinou seděli s rukama za zády, trestem někdy bývalo i klečení u zdi. O velké přestávce jsme museli na 2. stupni všichni na chodbu, kde jsme chodili kolem dokola. Ve třídě byla otevřená okna a vraceli jsme se po zvonění do třídy.
- 3) V 1. třídě jsem chtěla být letuškou, na 2. stupni zdravotní sestrou, ale při rozhodování v 9. ročníku jsem si vybrala vychovatelství.
- 4) A co by dnešní děti překvapilo? Určitě to, že byly i pracovní soboty. Rodiče šli do práce a my do školy. A ještě jedna zajímavost. Pro nedostatek tříd k výuce jsme na 1. stupni směnovali. To znamenalo, že jeden týden jsme byli ve škole dopoledne, druhý týden odpoledne.

M006

Odpovědi paní učitelky Radky Krajíčkové

- 1) Asi ty, kde se něco dělo a nebyla nuda. Je pravda, že jsem preferovala spíše humanitně zaměřené předměty jako cizí jazyk, v našem případě to byla povinná ruština, čeština, dějepis. Nejvíce mě bavil zeměpis, protože jsme si promítali spousty diapozitivů na staré promítače a paní učitelka nám o nich uměla poutavě vyprávět. Bavilo mě poznávat cizokrajné země a jejich kultury, seznamovat se s přírodou, lidmi, prohlížet si památky. Rádi jsme se se spolužáky seznamovali zejména s domorodými kmeny v Africe. Cestovat do jiných než socialistických zemí nám nebylo dovoleno, a když náhodou ano, museli jste o to složitě žádat. Pokud jste nebyli příkladnými občany, žádné povolení jste nedostali. Taky jsem měla moc ráda přírodopis, hlavně zoologii. Zajímala mě příroda, zvířata a život kolem mě. I výtvarka byla fajn. Pan učitel měl rád, když jsme se nebáli, a čím podivnější, barevnější a roztodivnější obrázek, tím lépe. Tam jsem si uvědomila, jak barevný a rozmanitý je svět kolem. Jenom se na něj musí člověk naučit dívat. Ráda jsem taky cvičila. Hrála basketbal, bruslila, dělala gymnastiku. Skoro veškerý čas jsem trávila venku s kamarády. Jezdili jsme na kole, hráli nejrůznější hry, některé jsme si sami vymýšleli. Stavěli jsme skryše, hráli fotbal, ping pong, lezli po stromech. Hýbat se a cvičit bylo pro nás přirozené. Těšila jsem se i na hodiny hudebky. Dostali jsme zrovna nového pana učitele, který nastoupil do školy po povinné vojenské službě (každý muž musel totiž v té době absolvovat v 19 letech nebo po ukončení studia na vysoké škole povinnou dvouletou či roční vojenskou službu). Byla s ním děsná legrace. Trochu jsme i zlobili a někdy jsem musela i za dveře. Tam jsem z dlouhé chvíle počítala vyznamenání, která měl jeden sovětský generál, co tam visel na nástěnce. No, měl jich nepočítaně. Ráda jsem poslouchala muziku. Hrála jsem na klavír, později i na kytaru, flétnu, zkoušela jsem hrát i na mandolínu, a tak mě hudebka prostě bavila taky...
- 2) O přestávkách jsme měli v osmé třídě (do devítky se už nechodilo) po dvojicích o velké přestávce službu a hlídali chování ostatních tříd na patře. Třída, která se chovala slušně, dostala vždycky na konci týdne pochvalu do třídní knihy a byla vyhlášena v rozhlase. Když někdo o přestávce zlobil, byl zapsán službou do deníčku a třída potom pochvalu nedostala. Na konci pololetí nebo školního roku byla vyhlášena nejhodnější třída a dostala odměnu.
- 3) Jako malá ošetřovatelkou v zoo a pak tlumočnicí. Bavily mě jazyky. Obě zaměstnání jsem ve své profesi propojila.
- 4) Musím se přiznat, že jsem nikdy nepoužila tahák. Nebavilo mě nad tím sedět a vypisovat. Rychlejší pro mě bylo se to naučit. Taky jsem z toho měla lepší pocit. Nerada jsem podváděla. A ty nervy, že by mě při tom učitel přistihl, mi zato nestály a cítila bych se hloupě.

Sofie _S♥_

Odpovědi pana učitele Josefa Lojdy

- 1) Nejraději na I. stupni ZŠ jsem měl TV. Na II. stupni se k TV přidaly předměty jako matematika, zeměpis a dějepis. TV jsem měl nejradši, protože se skoro celé mé mládí motalo kolem sportu. Kladl jsem ho na první místo – prvně tréninky, pak úkoly do školy. Matematiku jsem začal mít rád až na II. stupni, protože to začalo být pro mě zajímavé – vždycky jsem měl rád změny a výzvy, což byla druhostupňová matematika, naopak jsem nesnášel časté opakování něčeho, co jsem už uměl, což byla prvostupňová matematika. Zeměpis a dějepis bavil snad každého kluka ve třídě. Každý z naší party chtěl vědět, kde a kdy a proč vznikaly a zanikaly prastaré civilizace a kde, kdy, proč a kdo s kým válčil. Dějepis se znalostmi ze zeměpisu dostal úplně jiný rozměr. Když na to vzpomínám, tak jsme do těchto předmětů chodili jak na nový film do kina.
- 2) Výuka se rozhodně lišila alespoň u nás v tom, že sešit (nebo jakýkoli soubor našich poznámek) a učebnice byly jediné studnice vědomostí. Představte si domácnost bez internetu a školu s jednou počítačovou učebnou, kde byly tehdy velmi moderní počítače s procesory Intel Pentium 2 – to nebylo na rychlé hledání na internetu. Vlastně i samotný internet byl v plínkách – Google byl novinka. S tím vším učitelé museli počítat. Každodenní komunikace přes gmail byla nemožná. Něco si vyhledat na internetu bylo obtížné. K počítači jsme měli přístup tak jednou týdně. Žák si většinou musel vystačit s tím, co si odnesl ze školy. Myslím, že od sametové revoluce jsou pravidla stejná – vždycky šlo a půjde o to, aby škola učila žáky slušnému chování, a je jedno, jaké technologie používáme. To se snad nezmění.
- 3) Já chtěl být vždycky popelář. Myslím, že k učitelství mě přivedl osud, vyšší vůle... Ale po jízdě na stupínku popelářského auta jsem myslím nikdy toužit nepřestal.
- 4) V osmé třídě jsem jednu dobu chodil pravidelně pozdě do výuky, jelikož jsem se dvořil jedné slečně a po cestě do školy jsem jí trhal květiny. Při jednom pozdním příchodu mě u učebny chemie nachytila paní učitelka. Jak se nadechovala, že mě pokárá, strčil jsem jí kytku do ruky s žádostí, jestli by ji předala Veronice. Nádech paní učitelky na vyhubování se změnil pouze na výdech. Kytici předala a i díky smilování paní učitelky jsem se po několika letech s Veronikou oženil.

M006

Odpovědi pana učitele Jiřího Petráka

- 1) Předměty, které jsem měl rád – přírodopis, český jazyk a trošku i zeměpis. Neměl jsem v lásce povinně volitelný předmět matematicko-fyzikální praktika. Velkou roli při tom hráli vždy vyučující.
- 2) Naše výuka se hodně lišila od té současné. Kromě učebnic a sešitů byl vrcholem techniky diaprojektor a tzv. KP projektor – ten promítal krátké filmy ve smyčce (ještě jsou uloženy v kabinetu), poznámky se psaly křídou na tabuli nebo se promítaly zpětným projektorem (tzv. meotar). Ve třídě nás bylo namačkáno 36, takže tam nebylo k hnutí. O přestávkách na chodbě hlídali žáci nejvyššího ročníku a do červeného sešitu zapisovali, kdo se chová neukázněně. Ti pak byli každý pátek vyhlášeni školním rozhlasem. Režim jsme měli oproti dnešním žákům tvrdší.
- 3) V prvních dvou třídách jako každý – popelářem nebo kosmonautem. Asi od třetí už jsem to viděl na učitele.
- 4) Ve druhé třídě naše třída rozbila během jednoho poleletí třikrát výplň dveří. Podotýkám, že jsem v tom prsty neměl.

M006

ANKETA – NEJOBLÍBENĚJŠÍ PŘEDMĚT

Každý z nás se na některé hodiny těší a některé by z rozvrhu vymazal.
Školní parlament uspořádal anketu o nejoblíbenější školní předmět.
Hlasování proběhlo zvlášť na I. stupni a zvlášť na II. stupni.
Zajímá vás, jak to dopadlo? Tak se pojd'te podívat.

1. stupeň

	1. třída	2. třída	3. třída	4. třída	5. třída	celkem hlasů	umístění
1. Tělesná výchova	35	14	16	23	22	110	1.
2. Český jazyk	14	5	3	0	4	26	6.
3. Anglický jazyk	-	-	2	10	7	19	7.
4. Výtvarná výchova	14	12	7	16	15	64	2.
5. Pracovní činnosti	3	6	10	9	3	31	5.
6. Matematika	26	2	4	4	6	42	4.
7. Prvouka	9	4	4	0	2	19	7.
8. Přírodověda	-	-	0	1	12	13	8.
9. Vlastivěda	-	-	0	2	11	13	8.
10. Hudební výchova	17	5	7	10	5	44	3.

2. stupeň

A	český jazyk	22	5.3%
B	anglický jazyk	38	9.2%
C	německý jazyk	14	3.4%
D	ruský jazyk	14	3.4%
E	matematika	12	2.9%
F	fyzika	14	3.4%
G	dějepis	17	4.1%
H	přírodopis	55	13.3%
I	zeměpis	40	9.7%
J	chemie	15	3.6%
K	občanská výchova	16	3.9%
L	výchova ke zdraví	11	2.7%
M	tělesná výchova	51	12.4%
N	výtvarná výchova	33	8%
O	hudební výchova	20	4.9%
P	informatika	26	6.3%
Q	praktické činnosti	14	3.4%
Celkem		412	100%

FILMOVÝ DEN

Milí čtenáři,

žakovský parlament opět připravil soutěž pro zpestření školního roku. Tentokrát se jednalo o Filmový den, kdy se žáci, někdy i celé třídy, oblékli do kostýmu z filmu nebo seriálu. Vše se odehrálo 25. dubna. Účast byla naprosto skvělá a výběr postav velmi pestrý. Velkému úspěchu se těšili Lexa a Ozák z Comebacku, Šmoulové, mexická slečna z filmu Coco nebo třeba i náš pan ředitel jako Batman. Děkujeme všem zúčastněným žákům a učitelům, protože právě tyto milé recese utvářejí skvělou atmosféru na naší škole. ☺

M006

OSOBNOSTI ZE TŘÍD

Milí čtenáři,

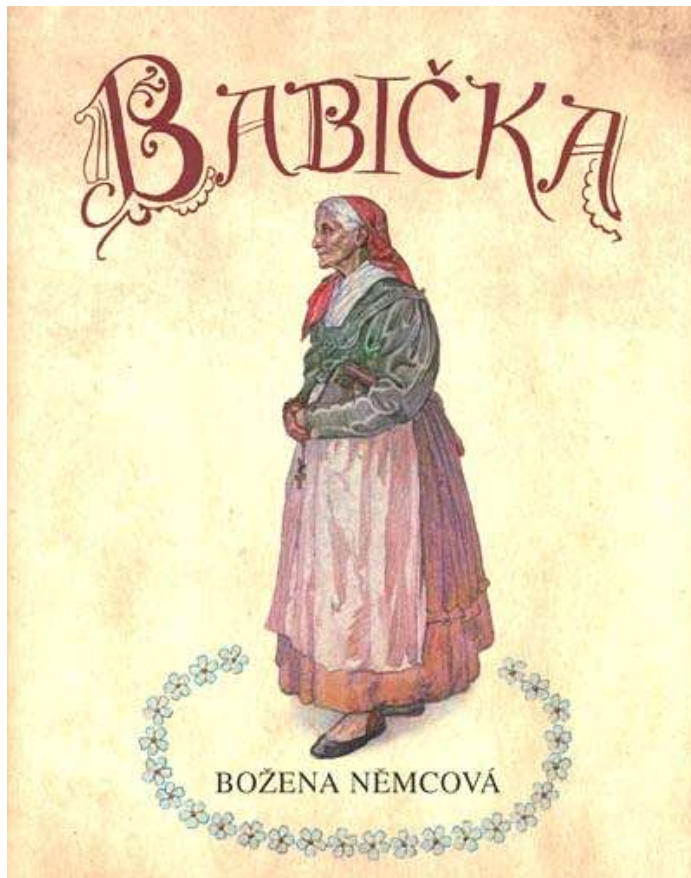
opět jsme vybrali dvě osobnosti z našich tříd, abychom si je trochu víc přiblížili, ač jsou dost známé. V tomto čísle si představíme dvě výjimečné ženy, které se navzdory nepříznivé době a těžkým podmínkám dokázaly velmi významně prosadit. Přivítejte prosím na scéně Emu Destinnovou a Boženu Němcovou.

M006

Božena Němcová

Kdo by ji neznal. Avšak co o ní tak obecně víme. Byla to česká spisovatelka, která sesbírala naše české pohádky a dala jim podobu, kterou známe dodnes. Ve škole se asi nikdy nepřestaneme stýkat s její Babičkou.

Když však začneme trochu podrobněji, dozvíme se, že se narodila 4. 2. 1820 ve Vídni jako Barbora Novotná. Její matka se jmenovala Terezie Novotná a její otec není známý. Příjmení Panklová získala, když se její matka v srpnu provdala za Johanna Pankla. Božena potom vyrůstala v Ratibořicích poblíž České Skalice na panství kněžny Kateřiny Zaháňské. Její dospívání výrazně ovlivnila její babička Magdaléna Novotná. V sedmnácti letech se provdala za Josefa Němce, který se kvůli práci musel často stěhovat. Díky tomu se Božena dostala do Prahy mezi vlastence a spisovatele nebo k lidovým tradicím Chodska. Hodně přispívala povídkami a pohádkami do časopisů a napsala několik knih s vesnickou tematikou, kterou se nejspíš inspirovala z mládí. Mezi její nejznámější díla patří Babička, V zámku a v podzámčí, Baruška, Divá Bára a Chýže pod horami. Možná také znáte její báseň z českého časopisu Květy s názvem Ženám českým. S manželem si však moc blízká nebyla, protože byl Josef panovačný a hrubý. Poté, co byl poslán do Uher, zůstala Božena sama s dětmi v Praze. Měla sice konečně pokoj od manžela, ale žila v bídě, proto se snažila vydělávat si psaním. Po smrti syna se rozhodla opustit manžela a odstěhovala se do Litomyšle, odkud ji však Josef odvezl zpátky do Prahy. Zemřela zanedlouho poté 21. 1. 1862 a je pohřbená na Vyšehradě.

Ema Destinnová

Rodným jménem Emílie Pavlína Kittlová se narodila 26. 2. 1878 v Praze. Její otec byl podnikatel a mecenáš umění, zatímco její maminka byla operní pěvkyně. Ema tedy bezesporu zdědila talent po ní, proto navštěvovala hodiny zpěvu, houslí, ráda se učila o kultuře a umění a malovala. Jednoduše řečeno byla Ema všestranně nadaná. Právě po své učitelce zpěvu si Emílie zvolila umělecký pseudonym Destinnová. V roce 1897 debutovala v drážďanské opeře a byla jí nabídnuta pětiletá spolupráce v berlínské Státní opeře Pod lipami. Zde hrála např. roli Senty v opeře Bludný Holanďan nebo v premiéře Smetanova Dalibora. Roku 1905 se v Londýně proslavila svou rolí v Madam Butterfly. V Londýně zůstala až do roku 1914 a znovu se tam vrátila v roce 1919. Její činnost v době 1. světové války byla vůbec zajímavá. Po jejím začátku vycestovala do Ameriky, čímž dala odboji možnost, jak dopravit za hranice některé informace. Takže když se v roce 1916 vrátila do Čech, měla přísný zákaz rakouské policie cestovat za hranice. Svůj čas tedy trávila na zámku ve Stráži nad Nežárkou, kde měla svoje oblíbené útočiště, a s potěšením zde rybařila. Její účinkování s postupem času trochu klesalo, ale byla jako výjimečný člověk často zvána do společnosti. Nakonec ji rádi přijali i v Národním divadle, kde ji předtím odmítli. V roce 1923 se provdala za důstojníka československého letectva Josefa Halsbacha. Se stářím opustila scénu, neboť považovala pohled na starého umělce na jevišti za smutný a ošklivý. 28. 1. 1930 podstoupila operaci očí, při které se její stav zhoršil natolik, že zemřela. Je také pochována na Vyšehradě a rozloučit se s ní přišla obrovská spousta lidí. Na místě, kde rybařila, je její pomník s poměrně známým epitafem. *„Žijící, jež smíte dosud všechny tyto krásy zřít, vzpomeňte si při přeletu sněhobílých racků samot duše mé, jež dozajista vtělena do některého z nich, znovu vždy se vrací v místa štěstí mého zašlého.“*

PAMÁTKA Z TITULKY – HROBKA PALLAVICINIŮ

Milí čtenáři,

poznali jste z titulní strany, o čem bude tento článek? Pokud jste si řekli hrobka Pallaviciniů, tak jste tipovali správně. Dozvíte se spoustu zajímavých věcí o žití rodu Pallaviciniů v Jemnici, o jejich hrobce a o tom, jak bylo objeveno její vykradení. Stejně jako u minulého článku musíme i v tomto čísle poděkovat paní Jánkové za všechny informace, které nám k tématu poskytla. Také bychom chtěli poděkovat paní Janě Tobolkové, která zpracovala rozsáhlou seminární práci na téma Pallavicini. Bez těchto zdrojů by tento článek nikdy nevznikl.

Začněme od začátku. Rod Pallavicini pochází z Itálie. Větev, která vlastnila Jemnici, se nazývá Alfonsova větev. Markrabě Alfons von Pallavicini koupil jemnické panství roku 1842 za 815 300 zlatých. O dva roky později se oženil ve Vídni s Gabrielou Landkraběnkou zu Fürstenberg. Po svatbě se spolu přestěhovali do Jemnice a Gabriela Alfonse donutila jemnický zámek přestavět. Měli spolu sedm dětí a vedli v Jemnici šťastný život. Jejich pátý syn Alexandr Oswald zdědil jemnické panství a dále tu žil se svou manželkou Marií Irmou Szécheyi von Sarvár-Felsorvidék. Ti měli spolu tři syny. Bohužel nejstarší Karl Maria Alfons spadl v Anglii z koně a zemřel 15. 1. 1900. Pallavicini měli sice svou vlastní hrobku v Maďarsku u řeky Tissy, ale tu každý rok vyplavila voda, proto se rozhodli postavit další hrobku v Jemnici. Uvažovalo se i o tom, že postaví hrobku v zámeckém parku, ale Irma si nepřála mít přímý výhled na místo posledního odpočinku svého syna, a proto se rozhodli pro malé návrší u cesty k Chotěbudicím. Stavba byla provedena v roce 1902 podle projektu vídeňských architektů stavebního rady Otto Hofera a Wilhelma Zecha. Zednické práce prováděl Josef Faast a tesařské práce Jan Dvořák, oba z Jemnice. Uvnitř hrobky je jediná místnost a hned při vchodu jsou dvě sochy sv. Alfonse a sv. Karla Bartolomejského. Dále jsou tu reliéfy představující čtyři evangelisty s knihou – sv. Lukáše, sv. Jana, sv. Matouše a sv. Marka. Tyto reliéfy jsou dílem Ignáce Weiricha. Jeho dalším dílem v hrobce je velký kříž na oltáři nesoucí název Consumatum est (Dokonáno jest). Celá hrobka je údajně napodobenina chrámu sv. Petra v Římě.

Vraťme se ovšem k významné osobnosti Ignáce Weiricha. Tento umělec se narodil ve Fukově u Šluknova, kde do 22 let žil v chudé tkalcovské rodině. Potom se dostal do učení k truhlářskému mistru v Bohosudově. Dále studoval sochařství v Drážďanech a ve Vídni, kde dostal stipendium, a poté odjel do Říma. Potom se vrátil do Čech a kvůli synům, kteří se v době první světové války nacházeli na nepřátelském území, tvořil pro Pallavicini na zámku Staré Hobzí. Jeho další díla v Jemnici jsou Danzatrice, Diana, Erkole, Flora a Apollo.

Nicméně zpět k Pallaviciniům. Těm už se v době první republiky tolik nedařilo. Kvůli pozemkové reformě v roce 1929 jim sebrali některá panství, a proto velmi zchudli. Za druhé světové války zámek sloužil k uschování vídeňských uměleckých sbírek. Pallaviciniové sem také během druhé světové války přinesli hodně majetku, neboť ve Vídni hrozilo bombardování. Po druhé světové válce bylo na Pallavicini pohlíženo jako na kolaboranty, a proto se přestěhovali do Rakouska.

Hrobka byla několikrát cílem zlodějů asi i díky své poloze na odlehlém místě.

Co se týče vykradení hrobky, prvně byl zničen sarkofág paní Irmy i přesto, že na sobě měla pouze tenký zlatý řetízek s křížkem. V kopuli hrobky měly hnízda sovy a jednou se na ně přišly podívat děti z města. Jeden chlapec se pořežal a u doktora se přiznal, kde byly. Když to potom přišli dospělí zkontrolovat, našli na zemi tělo paní Irmy. Mrtví byli nabalzamováni a uloženi do cínových vzduchotěsných rakví, a proto jejich otevření vedlo ke spálení těl.

Druhé vloupání bylo fatálnější a byly zničeny i ostatní sarkofágy. Zařízení jemnického zámku bylo přesunuto do jiných zámků a na ambasády, např. je jím vybavena argentinská ambasáda.

Po nezdařeném pokusu Pallaviciniů hrobku koupit, zůstala v majetku města a je jím dodnes.

M006

Z NAŠÍ TVORBY

V této rubrice vám pravidelně přinášíme vše, co se nám povedlo, čím se můžeme pochlubit a co je třeba vystaveno na školních chodbách.

Na následujících stránkách najdete naše příběhy z hodin slohu a literatury, práce z výtvarné výchovy, hlavně I. stupně je jimi krásně vyzdobené, ale i zajímavé nápady z ostatních předmětů.

Tohle se nemělo stát – Eliška Neudertová, 9. A

„Je čas dát plán do pohybu,“ řekla jsem. Už celý týden s holkama plánujeme, jak si uděláme z Adouše srandu. Samozřejmě, že to uděláme cestou nejmenšího odporu. „Musí žárlit,“ řekla Anna. „Přeci ho nenecháme jen tak bejt, když se támhle tahal s dalšíma dvěma holkama!“ řekla Elen. Vzájemně se na sebe ušklíbeme zlověstným úsměvem a poté vybuchneme smíchy. Povídám: „Tak jdeme na to!“ A postupně na sebe oblékám oblečení mého bratra, aby to vypadalo věrohodně, sem tam s holkama uděláme pár těch selfiček a pokračuji dál.

Už jsem nalíčená, oblečená a učesaná. „Tý brd'! Ty fakt vypadáš úplně jako kluk. Ta výška tomu jen napomáhá.“ Teď už jen čekáme, až Adam přijde na Eleninu oslavu, abychom si z něj vystřelily. „Už je tu! Honem, otoč se zády k němu a ty Elen, až přijde, tak jí skoč do náruče, aby to vypadalo, že mezi váma něco je,“ řekla uspěchaně Anna.

Dveře se otevřou a vejde do nich Adam, ale zároveň v ten moment mi Elen skočí do náruče a povídá mi hodně nahlas: „Moc jsi mi chyběl!“ Jakmile to Adouš uviděl, celý zrudne vzteky a začne pádit směrem k nám. Elen ze mne sleze, ale v ten moment mě Adouš otočí k sobě rychlostí světla a vrazí mi pěst do obličeje takovou silou, až jsem si z toho sedla na zadek. „Seš blázen?!“ zakřičí Elen a běží ke mně, aby se ujistila, zda jsem v pořádku. „Jsi v pohodě?“ zeptá se ustaraně. V ten okamžik si sundám kapuci a Ad'ouš si všimne, že jsem to já. Obličej mu zbledne, jako kdyby viděl ducha. „Asi mám zlomený nos,“ povídám Elen. „Tak holky, myslím, že nám ten plán úplně nevyšel,“ řekla Anna. Pak se všichni začneme smát. Takže máme na večer vystaráno.

Řeknu vám, že občas mám asi fakt blbý nápady, protože tohle se nemělo stát.

Červená Karkulka z pohledu vlka – Karolína Bauerová, 9. A

Už tři tejdny se potácím v tom stejném lese. Nikde ani noha. Slyším jen zvuky mýho prázdného žaludku.

„Křup!“ rychle se schovám za tmavý keř. Přes větvičky vidím krásné, mladé, šťavnaté masíčko. „To se ale nadlábnu,“ mumlám si. „Baf!!!“ zařvu na tu holku, ale ona se ani nepohne. Uvědomuji si, že jsem zapomněl, jak se straší lidi, a tak to zakecávám slušným chováním. „Dobrý den, děvenko, kampak ses to vydala?“ Ta zatracená holka nic nechtěla říct, a tak jsem musel přitvrdit. Nakonec vše vyslepičila. O její bábrli a tak... „No, tak co. Mám sežrat jednu nebo dvě,“ rozmýšlím se. Nakonec profičím tím vypelichaným lesem.

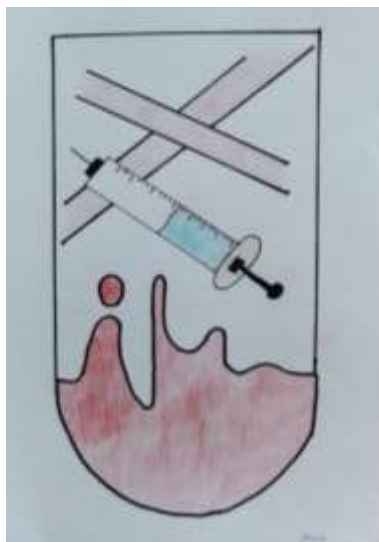
„Ťuk, ťuk,“ dveře jsem skoro vyrazil. Ozvalo se: „Pojď dál, Karkulko, je otevřeno.“ No, to není možný, ona si fakt myslí, že jsem Karkulka. Vtrhnu dovnitř. „Chlamst!“ a je v břiše. Lehnu do té měkoučké postele a hned slyším: „Ťuk, ťuk.“ Jen vejde do dveří: „Chlamst!“ a ani nestihla skoro nic říct. „To břicho tak bolí!“

„Ach,“ zívnutím se proberu z dlouhého spánku. Nic si nepamatuju. Břicho mám jak narvané kameny. Jdu se napít do té velké studny, ale jen se nahnou...

JARNÍ VÝZDOBA
NA PRVNÍM
STUPNI

PRÁCE 4. A

JARNÍ KVĚTINY

SNĚŽENKA

Sněženska roste jako první z jarních rostlin. Její květy se zdají bílé, ale ve skutečnosti jsou bezbarvé. Když okvětní kvítek stisknete, bude průhledný, zmizely totiž vzduchové bublinky odrážející světlo. Sněženska je zajímavá květina, voní jako med, a dokonce si může vytvářet svoje vlastní teplo, aby sníh kolem ní roztál.

Sněženska je symbolem naděje, probuzení a očekávání jara.
V květomluvě říká: „Jsi moje první láska.“

VIOLKA VONNÁ

Tento kvítek zaznamenáte i pod pojmem fialka. U nás začíná růst v dubnu a její semínka se roznáší za pomoci marvenců. Podle Řeků ve starověku to byla květina mrtvých. Její listy jsou jedlé, a dokonce je i léčivá. Z korunních lístků se dostával i violkový sirup na barvení. Fialové květy uvadnou a nahradí je v srpnu jiné, které se samoopylní.

Je vyjádřením lásky.

V květomluvě znamená: „Mé nároky jsou skromné.“

Pověst praví o krásném pasáčkovi, do kterého se zamilovala Kybela. O svatební noci unesla a shodila jeho manželku z útesu. Atys spáchal sebevraždu a na místě potřísněném jeho krví vyrostly fialky.

SASANKA HAJNÍ

Sasanka také patří k prvním poslům jara. Vytváří rozsáhlé porosty pomocí svých oddenků. Sasanka nikdy nevyroste na stejném místě, protože mladé oddenky pořád pod zemí přirůstají, staré odumírají. O kolik přiroste – o to víc odumře.

Její bílý květ vyjadřuje nevinnost a křehkost.

V květomluvě znamená: „Jsem osamělý a nechci začít lásku z lítosti.“

„Kéž se budeme moci jednou setkat. Nechci lásku z přinucení.“

BLEDULE JARNÍ

Koukoříčka či koukořík, jak říkaly bleduli naše babičky, je nyní už poměrně vzácným symbolem jara. Bledulka začíná kvést již v únoru sněhobílými baňatými korunami zvonkovitého tvaru, které na okrajích lemují žlutozelené skvrnky. Rází si cestu za sluníčkem i ve sněhu. Říká se, že má na každém cípu okvětní zlatou slzu. Bledule patří mezi jedovaté rostliny, a proto je dobrá pouze na koukání.

V květomluvě znamená: „Moje láska je věčná.“

Hanka ♫, ani ☺

KVĚTINY – KVÍZ

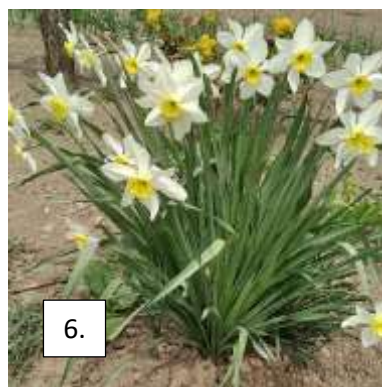
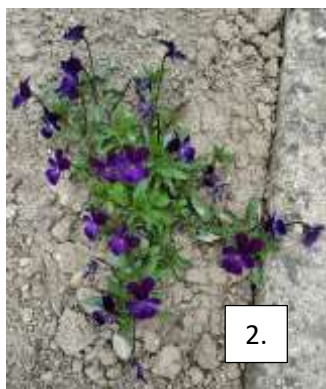
Květiny jsou nedílnou součástí našeho života, doprovázejí nás na každém kroku. Určitě poznáte růži, slunečnici nebo tulipán.

Ale znáte i ty méně známé?

Do dnešního čísla jsme si pro vás připravili kvíz, který prověří vaše znalosti. Tak hurá na to!

Správné odpovědi najdete na poslední straně.

Táňa †

DEN ZEMĚ ZOO JIHLAVA

Den Země, jinými slovy svátek Země, je jednou za rok, proto se ZOO v Jihlavě rozhodla upoutat návštěvníky za pomoci nejrůznějších aktivit. 24. dubna od deseti do patnácti hodin jste se mohli nejen kochat zvířaty ve výběžích, ale taky jste se mohli zapojit do neobvyklých aktivit, které v ZOO Jihlava v obyčejné dny nejsou. Byl přístup do Centra PodpoVRCH, kde byly dílničky s aktivitami pro děti i dospělé. V jedné dílničce bylo za úkol podle srsti uhodnout savce, jehož stopy na razítkách jste si mohli obtisknout na čistý papír. Ke každému zvířeti byly po ruce zajímavosti. Potom jste mohli navštívit i tato stanoviště nejen pro děti: Australská farma, Voliéra u orla, Parčík u želv a Mokřadní učebna u Dely Paraná.

Táňa †

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA ZVÍŘAT

Víte, že žirafa...

- je nejvyšší suchozemské zvíře, dospělý samec má hlavu více než 5 metrů nad zemí.
- její jazyk měří více než půl metru.
- nemá hlasivky.
- nikdo nikdy neviděl žirafu plavat.
- stačí jí 5 až 30 minut spánku denně.
- její krk může měřit až 1,8 metru.
- její chodidlo má velikost jídelního talíře, tj. 30,5 cm.
- nemůže zívát.
- může jít bez pitné vody déle než velbloudi.
- těhotenství žirafy trvá 400 až 460 dnů.
- ve skupině žiraf případný predátor nerozezná jedno zvíře od druhého, fleky na tělech žiraf do sebe splývají.

Víte, že lev...

- potřebuje denně 4 litry vody, které vypije za pomoci asi 800 pohybů jazyka, trvá mu to přibližně 15 minut.
- jeho řev může být slyšet do vzdálenosti až 8 kilometrů.
- ve volné přírodě se dožívá 10 až 14 let.
- pohrbí svou kořist a vrátí se pro ni, až když hladoví.
- na světě existuje více soch lvů než živých lvů v přírodě.
- mazlí se s lvicemi, aby udržovali vzájemné vztahy.
- má nižší šanci na přežití než antilopa.
- lev je druhou nejtěžší kočkovitou šelmou (hned po tygrovi).

Víte, že tygr...

- tygr (ussurijský) je největší kočkovitou šelmou na světě.
- je nejtěžší kočkovitá šelma na světě.
- má největší tlapu ze všech kočkovitých šelem, která na sněhu plní funkci sněžnice.
- může žít v teplotách okolo 45°C.
- vidí barevně.
- v noci vidí 5x lépe než člověk.
- umí výborně plavat.

Víte, že fenek...

- je nejmenší liška a psovitá šelma na světě.
- v poměru k tělu má největší uši, ty pomáhají fenkům při ochlazování.
- žije v rodinných skupinách.
- je aktivní převážně v noci.
- jeho jméno vzniklo z arabského slova „fanac“, což znamená liška.

Táňa †

KVÍZ – LIŠKA OBECNÁ

1. Jaký je její latinský název?

- a) Vulpes vulpes
- b) Canis lupus
- c) Ursus arctos

2. Jak vysokou rychlost dokáže vyvinout?

- a) 20 km/h
- b) 40 km/h
- c) 60 km/h

3. Jaký je průměrný počet mlád'at v jednom vrhu?

- a) 4 mlád'ata
- b) 8 mlád'at
- c) 12 mlád'at

4. Jak se nazývá doba páření?

- a) říje
- b) chrutí
- c) kaňkování

5. Mlád'ata se rodí slepá, začínají vidět po:

- a) 2 týdnech
- b) 4 týdnech
- c) 6 týdnech

6. Liška se řadí mezi:

- a) býložravce
- b) masožravce
- c) všežravce

7. Jak se nazývá bílá srst na konci oháňky?

- a) běloba
- b) zrcátko
- c) kvítek

8. Přední stopy mají přibližně:

- a) 5 cm
- b) 10 cm
- c) 17 cm

Řešení najdete na poslední straně.

Táňa †

JARO

Hádanka

Ledy tají,
ptáci pěj,í,
probouzí se zvířata.

Uhádnete,
na co myslím?
V tu dobu kvetou poupata.

Řešení čeká na poslední straně. Táňa †

Jaro přichází

Kouzla zimy pominula,
jaro je teď na radě.
Budí teplem zimní spáče,
kouzlí květy v zahradě.

Táňa †

Jarní kouzlení

Jaro přišlo nově k moci,
začalo vše měnit.
Našlo bílé dílo zimy
a začlo se divit:

„Tak to přece nesmí být,
musí se to napravit.
Nemůže to zůstat bílé,
co si lidé pomyslí?
Že je jaro tolik líné,
že na tohle nemyslí?“

Pustilo se do kreslení
se štětcem a paletou,
z bílé pláně vytvořilo
barev louku překrásnou.
Táňa †

Jarní pranostiky

Čím kvete trní později, tím méně bude obilí.
Kolik je v březnu mlh, tolik je v květnu mrazů.
První bouřky se dostavují na křídlech jiříček.
Pozdní jaro je pravé požehnání.
Březen – na pec si vlezem, duben – ještě tam budem, máj –
vyženem kozy v háj.
Když šlápneš na devět sedmikrásek najednou, přišlo jaro.
Na mokřem poli pluh se darmo namáhá.
Když v březnu fouká a v dubnu leje, máj se květinami
směje.
Vlaštovka přináší jaro, ale kukačka teplé dny.

Táňa †

ŠKOLNÍ PERLIČKY

Otázka: Která auta se vyrábí v Japonsku? – Odpověď: Felda, Nokia, Škoda.

Otázka: Kdo byli barbaři? – Odpověď: Soudkyně Barbara.

Otázka: Co víš o Janu Opletalovi? – Odpověď: Jan Opletal shodil atomovou bombu na Nagasaki a Hirošimu.

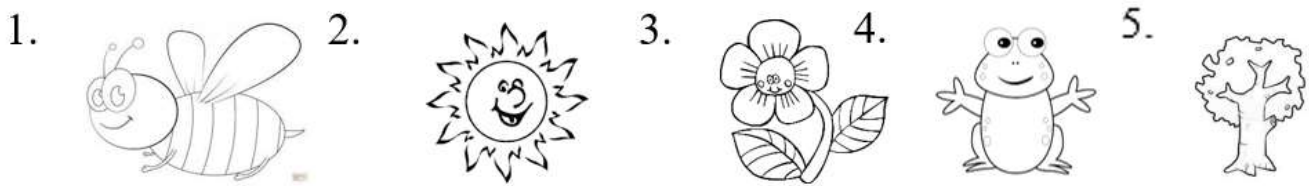
Úkol: Jmenuj jeden japonský ostrov. – Odpověď: Japonský ostrov se jmenuje Šukušima.

Úkol: Vyjmenuj řadu uhlovodíků. – Odpověď: Metan, etan, fetan.

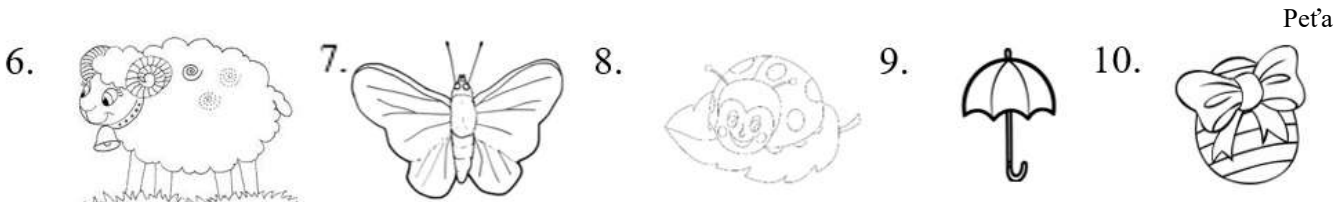
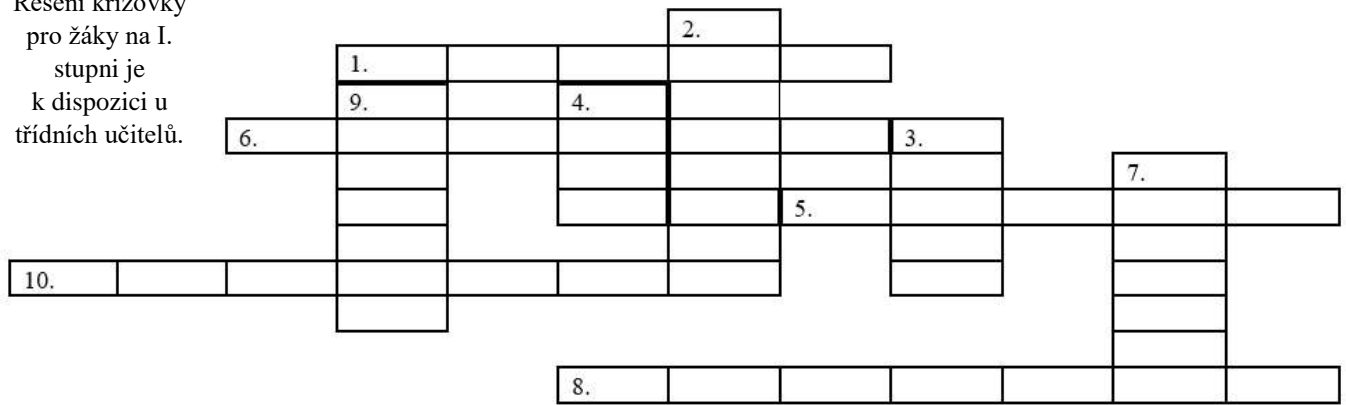
Pravopisné pecky: nocy, kitka, kuchiň, jeden necht, s oboumi dvoumi spolubydlicími

Povzdech jednoho žáka: Práci udělám, ale stojí za prd.

KŘÍŽOVKA PRO I. STUPEŇ

Řešení křížovky pro žáky na I. stupni je k dispozici u třídních učitelů.

PRO DOBROU NÁLADU

ani ☺

ani ☺

Řešení kvízu str. 38: 1. Vrba (jíva) – kočičky, 2. fialka – violka, 3. sasanka, 4. podběl, 5. pampeliška, 6. narcis, 7. tulipán, 8. hyacint, 9. plicník, 10. modřelec, 11. petrklíč, 12. hluchavka, 13. sedmikráska, 14. pomněnka

Řešení kvízu str. 40: 1a), 2b), 3a), 4c), 5a), 6c), 7c), 8 a)

Řešení hádanky str. 40: Jaro

NELA FEDROVÁ
PETRA FUKALOVÁ
HANA KÓSOVÁ
ANNA NEKULOVÁ
MARIE NEKULOVÁ
SOFIE OPELKOVÁ
TAŽÁNA PRŮŠOVÁ